

paní Váňová – 2. světová válka

Tým: Pavel Koželuh, Petr Koželuh, Petr Šefrna

Škola: ZŠ T. G. Masaryka, Sušice

Pedagog: Lukáš Mirvald

Pamětník: Milada Váňová

Hudba: *ES_Autumn Coming - Daniel Kaede*

Zvuk: *děti ve škole – mluva, křik*

Pavel K: Paní Milada Váňová se narodila v roce 1936. Svá dětská léta strávila ve Strážově. Zde v roce 1942 nastoupila do první třídy. S realitou druhé světové války začala přicházet do kontaktu jako malá holčička. Některé bolestivé vzpomínky v ní zůstávají dodnes...

0:42-0:57 - Válka jako taková se u nás teda nebyla jako, že by se tam prostě bombardovalo, střílelo a tak dále, ale velice dobře si pamatuju na její důsledky na její průběh, protože to opravdu nebyla jednoduchá doba.

Zvuk: *siréna*

21:42-21:53 - Dodnes se bojím sirény, protože to nespojuju s tím, že někde hoří, ale že je bombardování a že musíme rychle do krytu, protože my jsme ke konci války v tom krytu skutečně bydleli.

Hudba: *ES_When Forever Comes - Autumn Cheek*

Petr Š: Malá Miluška jezdila pravidelně na prázdniny k prarodičům do Sobětic. Sama vzpomíná, jak zde několikrát slyšela zvonit zvon, který signalizoval zákaz vycházení.

Petr K: Jednou byla s dědečkem na louce a stavení bylo daleko...

Zvuk: *auto*

10:30-10:54 - Jezdily ty kryté vozy, takový ty antony to jsem viděla několikrát prostě, kde okna byla zatemněná, že tam byly rolety, nebo co tam bylo to nevím už no a tím vozily právě ty lidi a tam je střílely a my jsme právě jednou s tím dědečkem na té louce byli.

Zvuk: *zvon*

11:02-11:52 - A najednou prostě ten zvon a to auto tak děda vím, že začal křičet Miluško, Miluško, rychle, rychle se schovej do kupy. Tak jsme se schovali do kupy sena, naštěstí tam sebou neměl žádný dobytek žádnou krávu nic takového, tak jsme potom slyšeli střelbu a teď jako dítěti, jak mě to měl vysvětlit, tak mě to vysvětlil, a to si pamatuju do dnes tak, že to byli myslivci. On mě nemohl říct, jak to je, protože já bych to tím svým způsobem určitě někde povídala, a to znamenalo že by nejen on, ale i můj otec moje maminka prostě celá moje rodina určitě už tady potom nebyli.

Petr Š: Celou pravdu se dozvěděla až po válce. Ovšem už jako malé dítě začala chápat, že některé věci bylo lepší vůbec neslyšet.

Zvuk: *rádio*

7:03-7:23 - Já jsem byla velmi prostořeké dítě a když mě hnali večer spát, takže jsem prý jednou řekla: „Proto musím jít spát, aby jste poslouchali Londýn“. To bylo strašný, protože poslech Londýna za to byla káznice za to byl koncentrák.

Hudba: *ES_Autumn Coming - Daniel Kaede*

Petr K: Dnes je paní Váňová ráda, že se jedná jen o pouhé vzpomínky. Ovšem v současnosti už opět slyšíme o nové válce, proto dalším generacím vzkazuje: ...

23:19-23:49 - To, aby jste se snažili normálně žít, aby se snažili lidem pomáhat, aby prostě kdyby bojovali pokud by měli nějaké významné postavení aby nevyvolávali nějaký konflikt. Život přináší sebou mnohá úsilí, mnohá úskalí, bolesti, ale taky radosti, ale lidé by měli se navzájem ctít a navzájem by si měli prostě pomáhat, máte dneska příklad třeba s Ukrajinou.